

Μεθαύριο θα γιορτάσουμε τα Χριστούγεννα και το μόνο που βλέπει κανείς στις εφημερίδες ή στη τηλεόραση είναι διαφημίσεις για δώρα και μόνος απών είναι ο Χριστούλης για να μη μάς χαλάσει την εορταστική διάθεση με τα μηνύματά του. Ποιός θέλει ν' ακούσει ότι πρέπει να μοιραστεί τους χιτώνες του και ν' αγαπά τον διπλανό μουσουλμάνο; Ποιός θέλει ν' ακούσει το επί γης ειρήνη όταν χρειαζόμαστε τον πόλεμο για την ευημερία μας; Ποιός θέλει ν' ακούσει ότι πρέπει να δεχτεί και δεύτερο χαστούκι από τον εχθρό του, αντί να τού βγάλει τα μάτια και να τον ξεδοντιάσει;

Τί γιορτάζουμε, λοιπόν, τα Χριστούγεννα; Σίγουρα όχι το Χριστό, γιατί τότε θα είχαμε μια τέλεια κοινωνία και ποιός θέλει μια δίκαιη κοινωνία; Χαζοί είμαστε ν' ακολουθήσουμε τα διδάγματα τού Χριστού, αφού με δυο κεριά και τρεις μετάνοιες κερδίζουμε μια θέση στον Παράδεισο;

Ομως ο Χριστός δεν είναι σύμβολο θανάτου, αλλά ζωής. Ο Χριστιανισμός είναι τρόπος ζωής και όχι όχημα για την "άλλη" ζωή. Δεν μπορεί να είσαι Χριστιανός και ψεύτης, απατεώνας, παιδεραστής, ρατσιστής, εκμεταλλευτής, λωποδύτης, μαστρωπός, φονιάς, φιλοπόλεμος, αλλά κοιτάζετε γύρω σας και καμαρώστε τούς "Χριστιανούς".

Χρονιάρες μέρες, ένας αυστραλός ραδιοεκφωνητής, ρασιστής και σκεπτικιστής για τις κλιματικές αλλαγές οργίστηκε επειδή οι πλουσιες χώρες θα έπρεπε να βοηθήσουν οικονομικά τις φτωχές που κινδυνεύουν από τις κλιματικές αλλαγές.

"Γιατί να δίνουμε βοήθεια στους φτωχούς τού κόσμου όταν έχει τό-

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και... μη

για να έχουμε δρόμους, σχολεία, νοσοκομεία, σιδηροδρόμους τής προκοπής.

Ο φόρος εταιρειών ήταν κάποτε 47% περίπου και οι εκατομμυριούχοι διαμαρτύρονταν, μετά έγινε 37% και πάλι διαμαρτύρονταν, τον μειώσαμε στο 30% και πάλι είναι βαρύς, οπότε η κυβέρνηση Ραντ

σες ανάγκες η χώρα μας;" κραύγαζε και άναψαν οι τηλεφωνικές γραμμές με τα συγχαρητήρια που δέχτηκε για τη... θαρραλέα στάση του. Ο άνθρωπος είναι Χριστιανός και το δηλώνει, αλλά δεν ξέρει σε ποιό Θεό πιστεύει επειδή δεν βλέπει πιο μακριά από την τσέπη του. Οχι μόνο δεν νιάζεται για τα εκα-

Ο πεινασμένος γάιδαρος, ξυλιές δε λογαριάζει

τομμύρια παιδάκια που πεινάνε, που ψάχνουν στα σκουπίδια για κάτι να φάνε, που δουλεύουν σκληρά ή βιάζονται από Χριστιανούς παιδεραστές για μερικά σεντ, ο ραδιοεκφωνητής δεν νιάζεται ούτε για τους απογόνους του. Τόση απληστία, τέτοιος φιλοτομαρισμός...

Ομολογουμένως, η τυχερή χώρα μας αντιμετωπίζει πολλές ελλείψεις και η ζωή θα μπορούσε να ήταν πολύ καλύτερη για όλους, αλλά δεν φταίνε τα πεινασμένα παιδάκια στις χώρες που εμείς κάναμε "υπανάπτυκτες" για να πλουτίσουμε. Η Αυστραλία αντιμετωπίζει ελλείψεις επειδή δεν πληρώνουμε τους φόρους που μάς αναλογούν για να γίνουν τα αναγκαία έργα,

μάλλον θα τον μειώσει στο 25%; Στο 20%; Γιατί δεν αφήνουν αφορολόγητους τούς εκατομμυριούχους να γιλιώσουν οι άνθρωποι από την αγωνία; Η καλύτερα ακόμη, γιατί δεν καταργούμε τους φόρους που πληρώνουμε όλοι οι πολίτες για να γίνουμε κι' εμείς τριτοκοσμική χώρα, οπότε θα ζητούμε ξένη βοήθεια αντί να δίνουμε και θα είναι ευχαριστημένος ο ραδιοσχολιαστής;

Αυτά τα παραμύθια έχω ζήσει 52 χρόνια σ' αυτή τη χώρα, όπως τα έχετε ζήσει και εσείς. Ο Χάουαρντ μείωνε τους φόρους των χαμηλόμισθων όσο για ένα σάντουιτς και ένα αναψυκτικό επιπλέον κάθε εβδομάδα και κέρδιζε τις εκλογές, επειδή τόσο μυαλό κουβαλούσαν

οι "βιοπαλαιστές" του, που δεν έβλεπαν ότι αυτή η αστεία μείωση γινόταν για να έχει το έρεισμα να μειώσει και τούς φόρους των μεγαλοεισοδηματών σε μεγαλύτερη κλίμακα.

Ομως, στην Κοπεγχάγη μπορεί να μην πάρθηκαν δεσμευτικές αποφάσεις, αλλά βγήκαν συμπεράσματα που δεν πέρασαν απαραίρητα από τους ισχυρούς τής Γης. Οτι οι φτωχές χώρες έχουν αγανακτήσει και δεν το κρύβουν, δεν θα πνιγούν από τους ωκεανούς εξ αιτίας μας χωρίς να παλαίσουν για να σώσουν δεκάδες εκατομμύρια ανθρώπων στις νησιώτικες χώρες τού Ινδικού και τού Ειρηνικού Ωκεανού, στο Μπαγκλαντές και αλλού.

Αν δεν βοηθήσουμε αυτές τις χώρες να σωθούν θα δούμε μετακινήσεις πληθυσμών και άντε να τους σταματήσεις. Οι σοφοί Ελληνες λένε πως ο πεινασμένος γάιδαρος, ξυλιές δε λογαριάζει και αυτοί οι απελπισμένοι δεν θα φοβηθούν το θάνατο για να σωθούν, ούτε θα έχουμε αρκετά στρατόπεδα για να τους "φιλοξενήσουμε". Ο πόλεμος κατά τής τρομοκρατίας σήμερα θα μοιάζει με Κυριακάτικη εκδρομή όταν ξεσηκωθούν οι πεινασμένοι και ο αχρείος ραδιοεκφωνητής τί θα κάνει τότε;

Δεν πιστεύω στην κινδυνολογία για το 2012, αλλά το 2020 ή το 2030 παίζεται αν δεν βάλουμε μυαλό όχι σαν άνθρωποι, αλλά σαν Χριστιανοί γιατί αυτό εννοούσε ο Χριστός όταν έλεγε αγάπα τον πλησίον σου. Ο Χριστός δεν έβαλε όρους γι' αυτή την αγάπη, για τη χρώμα τού δέρματος, ή τη θρησκεία τού πλησίον και αν εμείς δεν θέλουμε τούς γείτονες στο σπίτι μας, θα πρέπει να τους βοηθήσουμε να εξασφαλίσουν το δικό τους.

* Ο προστάτης του γέροντα

Για να ελαφρύνουμε λίγο την ατμόσφαιρα ύστερα από τα παραπάνω, διαβάστε τώρα το χαριτωμένο κείμενο τού Παντελή Μέρμυγκα με τίτλο "Ο προστάτης του γέροντα" που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα "Νεοχωρίτης" τής Ορεινής Ναυπακτίας και μάς έδωσε ο γνωστός συμπάροικος, Χρήστος Γραβάνης:

"Ντριν!... Ντριν!... το τηλέφωνο.

- Κέντρο Γγείας! Παρακαλώ...
- Η γιατρίνα ικεί;
- Ναι σε τί μπορώ να σάς βοηθήσω;
- Οχι ιμένανι... Του γέροντά μ'. Ιγώ καλά είμι.
- Τί έχει ο γέροντας;
- Δεν μπουρεί να κατ' ρήσει, με του σ' μπάθιο. Τί να του κάμω; Γιόμουσι η φούσκα τ' κι πάει να σκάσει...
- Εχει προστάτη;
- Τί προυστά' να 'χει κι αυτός κι γω μανούλα μ'; Ερημ' κι σκότεινοι είμαστι. Στουν ΟΥ.Γ.Α. είμαστι...
- Καλά, καλά, αλλά το πρόβλημα είναι σοβαρό και πρέπει να τον φέρετε εδώ.
- Να τουν φέρουμι, τι να κάμουμι... Θα σκάσει αλλιώς ο γέροντας και έκλεισε το τηλέφωνο.

Ήταν περασμένα μεσάνυχτα στο Κέντρο Υγείας τής επαρχιακής κωμόπολης και εφημέρευαν δύο νεαρές γιατρίσσες. Μόλις έκλεισε το τηλέφωνο αναστατώθηκαν. Τί θα έκαναν; Καθετήρα δεν είχαν ξανατοπθετήσει, πεπειραμένη αδελφή δεν υπήρχε να τις βοηθήσει. Επρεπε να αντιμετωπίσουν το περιστατικό μόνες τους.

Συμβούλιο λοιπόν. Τι καθετήρα να χρησιμοποιήσουν; Μαλακό ή σκληρό; Τι νούμερο; Και πάνω από πάω να τον τοποθετήσουν;

Κατέφυγαν στα βιβλία, μέχρι να φτάσει ο ασθενής. Μα δεν διαφωτίστηκαν περισσότερο. Εκλεισαν τα βιβλία χωρίς να πάρουν απάντηση. Η αγωνία τους έφτασε στο κατακόρυφο.

Στο μεταξύ έφτασε ο ασθενής. Πήραν το ιστορικό. Φως φανάρι. Επασχε από προστάτη...

Τον ξεβράκωσαν και τον ξάπλωσαν στο εξεταστή

ριο, για να τον καθετηριάσουν. Πήραν τον καθετήρα και προσπάθησαν.

- Κράτα εδώ... η μία.
- Σιγά... σιγά... η άλλη.

Τού γέροντα τού καλάρεσε, φαίνεται, γιατί σταμάτησε τα βογκητά και παραδόθηκε(!) στις γιάτρισσες.

- Σήκωσέ τον παραπάνω να μού δίνει ένα χέρι... Λιγάκι δεξιότερα... Οχι τόσο δεξιά... Κράτα σταθερά... Δεν βλέπεις που σού έψυγε;...
- Δεν πάει αυτός ο καθετήρας...
- Πιάσε τον πιο λεπτό...
- Κι αυτός δεν πάει...
- Πάρε τον σκληρότερο...
- Κράτα τον απαλότερα...

Υστερα από ώρα πασπατεύοντας και "μαλαφαρίζοντας" τού γέροντα το "πράμα" τα κατάφεραν.

Εβγαλαν φωνή θριάμβου οι γιάτρισσες και επιφώνημα ανακούφισης ο γέροντας, γιατί τα ούρα άρχισαν να τρέχουν στον ουροσυλλέκτη.

- Μπάρμπα να μας συγχωρείς που σε ταλαιπωρήσαμε λιγάκι, τού είπε σαν τελείωσαν η μια από τις γιάτρισσες.
- Τί λες, τσούπα μ! Γειά στα χέρια σας!... Αφου-

ντότι απ' ήμαν νιόγαμπρος είχα να ιδώ τέτοια ρηγούλια ου... καημένους κι λες να σας σ' μπαθάω! Αδι δια κάτσω...

(Από την αφήγηση γιάτρισσας).

* Καλό!

- Γιατρέ, πριν την εγχείριση δεν είχατε μούσι..
- Δεν είμαι γιατρός. Ο Αγιος Πέτρος είμαι...

Ακόμη ένα:

Γιατρός: Δεν βρίσκω σαφή αίτια για τα συμπτώματά σας. Μάλλον φταίει το ποτό...

- Εντάξει γιατρέ. Να ξανάρθω όταν ξεμεθύσετε;

* Γνωμικά

- Οι άνδρες κυνηγούν. Οι γυναίκες ψαρεύουν. Βίκτωρ Ουγκώ, 1802-1885, Γάλλος Συγγραφέας